

เรื่อง การใช้สื่อสังคมออนไลน์อย่างสร้างสรรค์ ประเด็นที่ ๒ กฎหมายเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็กออนไลน์

นายมนัสสรนนท์ เอกโกวัฒน์
วิทยาการชำนาญการ
ผู้เรียบเรียง

สื่อลามกอนาจารเด็กออนไลน์

ปัจจุบันการกระทำความผิดฐานอนาจารเด็กนั้น ถือเป็นความผิดอาญาฐานหนึ่ง และไม่ว่าผู้กระทำจะเป็นหญิงหรือชาย และได้กระทำต่อเด็กหญิงหรือเด็กชายก็เป็นความผิดทั้งสิ้น ทั้งนี้เพราะกฎหมายไม่ได้ระบุเพศของผู้กระทำความผิดหรือผู้ถูกระทำว่าต้องเป็นหญิงหรือชาย โดยระบุเพียงว่า “ผู้ใดกระทำอนาจารแก่บุคคล...” ดังนั้น ไม่ว่าจะป็นกรณีที่ชายกระทำต่อหญิง หญิงกระทำต่อชาย ชายกระทำต่อชาย หรือหญิงกระทำต่อหญิง ก็เป็นความผิดฐานอนาจารได้ทั้งสิ้น และในกรณีที่เป็นกระทำแก่ผู้สืบสันดาน ศิษย์ซึ่งอยู่ในความดูแล ผู้อยู่ในความควบคุมตามหน้าที่ราชการ หรือผู้อยู่ในความปกครอง ในความพิทักษ์หรือในความอนุบาลผู้กระทำต้องรับโทษหนักขึ้นตามที่กฎหมายกำหนด นอกจากนี้แล้ว การกระทำความผิดเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็ก ไม่ว่าจะด้วยวิธีใดผู้กระทำย่อมมีความผิดและต้องรับโทษตามกฎหมายด้วย เพราะเป็นการละเมิดต่อสิทธิของเด็ก และเป็นการล่วงละเมิดทางเพศ และกระทบต่อสวัสดิภาพของเด็ก และอาจเป็นสาเหตุให้เกิดการกระทำความผิดอื่น ๆ ตามมาอีก เช่น ความผิดฐานอนาจาร ความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา หรือความผิดอื่นที่ส่งผลกระทบต่อสังคม การครอบครองสื่อลามกอนาจาร หรือส่งต่อสื่อลามกอนาจารเป็นไปโดยง่าย เพราะมีเทคโนโลยีที่ทันสมัยและง่ายต่อการสื่อสาร โดยผ่านระบบอินเทอร์เน็ต หรือโซเชียลมีเดียต่าง ๆ ที่เรียกกันว่า “สังคมออนไลน์” เช่น ทางไลน์ เฟซบุ๊ก เป็นต้น ในกรณีที่มีบุคคลใดส่งสื่อลามกอนาจารเด็กผ่านทางช่องทางไลน์ หรือเฟซบุ๊ก ให้แก่บุคคลใด บุคคลผู้รับสื่อลามกอนาจารเด็กนี้จะยังไม่มีความผิด แต่ผู้ที่ส่งมาให้ นั้นอาจมีความผิดฐานครอบครองสื่อลามกอนาจารเด็กเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ในทางเพศ โดยการส่งต่อซึ่งสื่อลามกอนาจารเด็กแก่ผู้อื่นได้ แต่หากบุคคลผู้ได้รับสื่อลามกอนาจารเด็กนี้ได้ทำการบันทึกสื่อลามกอนาจารเด็กไว้ในโทรศัพท์มือถือ หรือคอมพิวเตอร์ของตัวเอง บุคคลนั้นอาจมีความผิดฐานครอบครองสื่อลามกอนาจารเด็กเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ในทางเพศได้ และหากมีการส่งต่อให้แก่บุคคลอื่นก็อาจมีความผิดฐานส่งต่อซึ่งสื่อลามกอนาจารเด็กแก่ผู้อื่นอีกฐานหนึ่งด้วย ซึ่งจะมีโทษตามกฎหมายทั้งโทษจำคุกหรือปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับดังกล่าว ดังนั้น หากมีบุคคลใดส่งสื่อลามกอนาจารเด็กมาให้ทางอินเทอร์เน็ต ก็ควรลบสื่อลามกอนาจารเด็กนั้นออกจากเครื่องคอมพิวเตอร์หรือโทรศัพท์มือถือของเรา และไม่ควรถูกบันทึกไว้ หรือส่งต่อให้บุคคลอื่น ทั้งนี้เพราะอาจเป็นความผิดและต้องรับโทษตามกฎหมายได้

การกระทำความผิดเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็ก

โดยที่การครอบครองสื่อลามกอนาจารเด็กเป็นการละเมิดสิทธิขั้นพื้นฐานของเด็กตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก และเป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กและส่งผลกระทบต่อสวัสดิภาพของเด็ก ประกอบกับความผิดเกี่ยวกับการค้าหรือทำให้แพร่หลายซึ่งวัตถุหรือสิ่งลามก ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๘๗ นั้น ไม่ได้มีการแยกประเภทรหว่างสื่อลามกอนาจารเด็กกับสื่อลามกอนาจารผู้ใหญ่เอาไว้เป็นการเฉพาะเจาะจง ดังนั้น เพื่อให้เด็กได้รับการคุ้มครองและป้องกันจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศมากยิ่งขึ้น ภายหลังต่อมาจึงได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา โดยกำหนดให้ความผิดเกี่ยวกับการค้าหรือทำ

ให้แพร่หลาย ซึ่งวัตถุหรือสิ่งลามกที่เป็นสื่อลามกอนาจารเด็กเป็นความผิดที่ผู้กระทำต้องรับโทษหนักขึ้น รวมทั้งกำหนดให้การครอบครองและส่งต่อซึ่งสื่อลามกอนาจารเด็กเป็นความผิดด้วย โดยกำหนดลักษณะความผิดและบทกำหนดโทษไว้ดังนี้

ความหมายของคำว่า “สื่อลามกอนาจารเด็ก”

“สื่อลามกอนาจารเด็ก” หมายความว่า วัตถุหรือสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงการกระทำทางเพศของเด็กหรือกับเด็กซึ่งมีอายุไม่เกิน ๑๘ ปี โดยรูป เรื่อง หรือลักษณะสามารถสื่อไปในทางลามกอนาจาร ไม่ว่าจะอยู่ในรูปแบบของเอกสาร ภาพเขียน ภาพพิมพ์ ภาพระบายสี สิ่งพิมพ์ รูปภาพ ภาพโฆษณา เครื่องหมาย รูปถ่าย ภาพยนตร์ แถบบันทึกเสียง แถบบันทึกภาพ หรือรูปแบบอื่นใดในลักษณะทำนองเดียวกัน และให้หมายความรวมถึงวัตถุหรือสิ่งต่าง ๆ ข้างต้นที่จัดเก็บในระบบคอมพิวเตอร์หรือในอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อื่นที่สามารถแสดงผลให้เข้าใจความหมายได้

การกระทำความผิดฐานครอบครองสื่อลามกอนาจารเด็ก

โดยกำหนดไว้ในมาตรา ๒๘๗/๑ ว่า ผู้ใดครอบครองสื่อลามกอนาจารเด็ก เพื่อแสวงหาประโยชน์ในทางเพศ สำหรับตนเองหรือผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๕ ปี หรือปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ถ้าผู้กระทำความผิดดังกล่าวส่งต่อ ซึ่งสื่อลามกอนาจารเด็กแก่ผู้อื่นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๗ ปี หรือปรับไม่เกิน ๑๔๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

การกระทำให้แพร่หลายซึ่งสื่อลามกอนาจารเด็ก

โดยกำหนดไว้ในมาตรา ๒๘๗/๒ ว่า ผู้ใดกระทำการอันมีลักษณะดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๓ ปี ถึง ๑๐ ปี และปรับตั้งแต่ ๖๐,๐๐๐ บาท ถึง ๒๐๐,๐๐๐ บาท

(๑) เพื่อความประสงค์แห่งการค้า หรือโดยการค้า เพื่อการแจกจ่ายหรือเพื่อการแสดงอวดแก่ประชาชน ทำ ผลิต มีไว้ นำเข้าหรือยังให้นำเข้าในราชอาณาจักร ส่งออกหรือยังให้ส่งออกป็นออก ราชอาณาจักร พาไป หรือยังให้พาไป หรือทำให้แพร่หลายโดยประการใด ๆ ซึ่งสื่อลามกอนาจารเด็ก

(๒) ประกอบการค้า หรือมีส่วนหรือเข้าเกี่ยวข้องในการค้าเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็ก แจกแจก หรือแสดงอวดแก่ประชาชน หรือให้เช่าสื่อลามกอนาจารเด็ก

(๓) เพื่อจะช่วยการทำให้แพร่หลาย หรือการค้าสื่อลามกอนาจารเด็กแล้ว โฆษณาหรือโฆษณาโดยประการใด ๆ ว่ามีบุคคลกระทำการอันเป็นความผิดตามมาตรา นี้ หรือโฆษณา หรือโฆษณาว่าสื่อลามกอนาจารเด็กดังกล่าวแล้วจะหาได้จากบุคคลใด หรือโดยวิธีใด

ความแตกต่างของคำว่า “ลามก” กับ “อนาจาร”

คำว่า ลามก กับ อนาจาร ความหมายของคำทั้งสองคำมีความเหมือนกันในส่วนของเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับเพศ โดยแตกต่างกันในส่วนของคำว่า ลามก เป็นสิ่งนอมนำจิตใจน่าพาให้บุคคลพบเห็นสิ่งที่ไม่ดี สิ่งน่ารังเกียจ มุ่งยั่วยุกามารมณ์กระตุ้นความรู้สึกทางเพศของบุคคลที่พบเห็นเป็นสำคัญ โดยไม่ได้คำนึงถึงด้านศิลปะ และคุณค่าทางศีลธรรม ตามที่ปรากฏคำว่าลามกในประมวลกฎหมายอาญาบัญญัติคำว่าลามกในมาตรา ๒๘๗

คำว่า อนาจาร เป็นการกระทำที่ไม่สมควรทางเพศ โดยไม่มุ่งหมายเป็นการยั่วยุกระตุ้นความรู้สึกทางเพศแก่บุคคลที่ได้พบเห็น แต่มุ่งกระทำต่อเนื้อตัวร่างกายบุคคลอื่นทำให้ผู้อื่นรู้สึกอับอายในทางเพศ เช่น บุคคลเปลือยกายเดินในที่สาธารณะจะเป็นการอนาจาร ไม่ใช่เป็นลามก ตามที่ปรากฏคำว่าอนาจารในประมวลกฎหมายอาญาในมาตรา ๒๗๘ มาตรา ๒๗๙ มาตรา ๒๘๒ มาตรา ๒๘๓ มาตรา ๒๘๓ทวิ มาตรา ๒๘๔

คำว่า ลามก กับ อนาจาร โดยส่วนใหญ่เข้าใจว่ามีความหมายเหมือนกันเป็นคำเดียวกัน “ลามกอนาจาร” ปรากฏในพระราชบัญญัติประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๗ “ห้ามไม่ให้ออกอากาศเนื้อหารายการที่มีลักษณะขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือมีการกระทำ ซึ่งเข้าลักษณะลามกอนาจาร” ใช้คำว่า “ลามกอนาจาร” มีความหมายว่า การกำหนดเนื้อหาที่ห้ามออกอากาศในเนื้อหาเป็นการกระทำต่อบุคคลหรือแสดงออกในรูปแบบต่าง ๆ อันมีลักษณะเป็นการกระทำที่ไม่สมควรในทางเพศ

ทำไมถึงแยกความหมายของคำว่า “ลามก” (Obscenity) และ “อนาจาร” (Pornography) ออกจากกัน

การพิจารณาความหมายของคำว่าลามกและอนาจารมีความสำคัญ เนื่องจากการป้องกันและปราบปรามสื่อลามกอนาจารที่เกี่ยวกับเด็กบนอินเทอร์เน็ต มีความจำเป็นต้องจำแนกกว่าเป็นสื่อลามกอนาจารประเภทใด เพื่อป้องกันและปราบปรามสื่อลามกอนาจารได้ถูกประเภท

ความหมายของคำว่า “ลามก”

คำว่า “ลามก” ตามความหมายในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔ ให้คำนิยามลามก หมายถึง หยาบช้ำต่ำทราม หยาบโลน อันเป็นที่น่ารังเกียจของคนดีมีศีลธรรม

ความหมายตามกฎหมายไทย

ประมวลกฎหมายอาญาไทยมีหลายฐานความผิดที่มีคำว่า “ลามก” เป็นองค์ประกอบความผิด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง มาตรา ๒๘๗ บัญญัติว่า “ผู้ใด

(๑) เพื่อความประสงค์แห่งการค้า หรือโดยการค้าเพื่อการแจกจ่ายหรือเพื่อการแสดงอวดแก่ประชาชน ทำ ผลิต มีไว้ นำเข้า หรือยังให้นำเข้าในราชอาณาจักร ส่งออก หรือยังให้ส่งออกป็นออก ราชอาณาจักร พาไปหรือยังให้พาไปหรือทำให้แพร่หลายโดยประการใด ๆ ซึ่งเอกสารภาพเขียน ภาพพิมพ์ ภาพระบายสี สิ่งพิมพ์ รูปภาพ ภาพโฆษณา เครื่องหมาย รูปถ่าย ภาพยนตร์ แถบบันทึกภาพ หรือสิ่งอื่นใดอันลามก

(๒) ประกอบการค้า หรือมีส่วนหรือเข้าเกี่ยวข้องในการค้าเกี่ยวกับวัตถุหรือสิ่งของลามกดังกล่าว แล้วแจกจ่ายหรือแสดงอวดแก่ประชาชนหรือให้เช่าวัตถุหรือสิ่งของเช่นนั้น

(๓) เพื่อจะช่วยให้แพร่หลาย หรือการค้าวัตถุหรือสิ่งของลามกดังกล่าวแล้ว โฆษณาหรือโฆษณาโดยประการใด ๆ ว่ามีบุคคลกระทำการอันเป็นความผิดตามมาตรานี้ หรือโฆษณาหรือโฆษณาว่าวัตถุหรือสิ่งของลามกดังกล่าวแล้วจะหาได้จากบุคคลใด หรือโดยวิธีใด”

นอกจากนี้ ยังมีฐานความผิดอื่นที่มีคำว่าลามก เช่น มาตรา ๓๘๘ “ผู้ใดกระทำการอันควรขายหน้าต่อหน้าธารกำนัล โดยเปลือยหรือเปิดเผยร่างกาย หรือกระทำการลามกอย่างอื่น”

อย่างไรก็ตาม กฎหมายไม่ได้บัญญัตินิยามคำว่า ลามก ไว้โดยตรงในประมวลกฎหมายอาญา ให้ศาลเข้ามาใช้ดุลพินิจวินิจฉัยว่าสิ่งใดเข้าลักษณะเป็นสื่อลามกหรือไม่ ดังนั้น ความหมายคำว่าลามกในกฎหมายไทยจึงตีความตามแนวคำพิพากษาศาลฎีกา

แนวคำพิพากษาศาลฎีกา

๑. ลักษณะที่ถือไม่เป็นภาพลามก ภาพพิมพ์ของกลางเป็นเพียงภาพที่แสดงถึงส่วนสัดความสมบูรณ์ของร่างกายที่ไม่ได้มีสิ่งปกปิดโดยเฉพาะส่วนล่างก็พยายามปกปิดหรือทำเป็นเพียงเงาๆ และได้ลบเลือนให้เป็นอวัยวะที่ราบเรียบแล้ว ภาพไม่มีลักษณะน่าเกลียดน่าอุจาดบัดสีแล้ว ดังนั้น ไม่ถือว่าเป็นภาพลามกตามความหมายที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๘๗

๒. ลักษณะที่ถือเป็นภาพลามก ภาพพิมพ์ของกลางเป็นภาพหญิงสาว ซึ่งเป็นบางภาพเปิดเผยเต้านมอย่างโจ่งแจ้ง ส่วนที่อวัยวะเพศแม้จะมีผ้าอภรณ์ปกปิดไว้ แต่ก็ปกปิดไว้อย่างหมิ่นเหม่ ซึ่งนอกจากจะอยู่ในอิริยาบถที่ไม่เรียบร้อยไม่น่าดูแล้ว ยังอยู่ในอิริยาบถที่น่าเกลียดน่าบัดสีอีกด้วย กล่าวคือ มีบางภาพอยู่ในอิริยาบถนอนก้นนอนหงายถ่างขาออกอย่างกว้างทำนองเจตนา เพื่ออวดอวัยวะเพศอย่างเด่นชัด ส่วนภาพที่อยู่ในอิริยาบถนั่งก้นถ่างขาออกแม้จะมีผ้าปกปิดอวัยวะเพศก็เป็นผ้าบางใส ซึ่งแสดงว่าต้องการอวดอวัยวะเพศเช่นเดียวกับภาพในอิริยาบถนอนดังกล่าว จึงเป็นภาพที่มีเจตนาช่วยยั่วให้บังเกิดความใคร่ทางอารมณ์โดยตรงถือเป็นภาพลามกตามความหมายที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๘๗ (๑)

หรือภาพหญิงยืนเปลือยกายกอดชาย ภาพหญิงสวมแต่กางเกงในโปร่งตามีผู้ชายนอนกอดมีโอไบบริเวณทรงอก ภาพหญิงเปลือยกายท่อนบนใช้มือจับหูโทรศัพท์กดที่อวัยวะเพศ ภาพหญิงเปลือยกายมีแหคหลุมตัวมือข้างหนึ่งกุมนมอีกข้างหนึ่งกุมอวัยวะเพศ ภาพหญิงเปิดเสื้อให้เห็นนม ล้วงมือเข้าไปในกระโปรง ภาพหญิงเปลือยอกสวมกางเกงในมือล้วงไปที่อวัยวะเพศ และภาพหญิงเปลือยอกสวมกางเกงขาสั้น มือข้างหนึ่งล้วงไปจับที่อวัยวะเพศ ภาพดังกล่าวแม้ไม่เห็นอวัยวะเพศชัดเจนแต่ก็มีลักษณะส่อไปในด้านยั่วยุคมารมณณ์ และภาพหญิงเปลือยตลอดร่าง ซึ่งพอเห็นอวัยวะเพศได้บ้างถือได้ว่าเป็นภาพอันลามก ไม่ใช่ภาพศิลปะ ที่แสดงถึงส่วนสัดความสมบูรณ์ของร่างกาย ข้อความต่าง ๆ ที่ได้บรรยายถึงการร่วมประเวณีของชายและหญิงอย่างชัดเจนละเอียดลออ โดยบรรยายถึงอารมณ์ของชายและหญิงไปในทางยั่วยุคมารมณณ์ แม้จะมีได้ใช้ถ้อยคำหยาบคาย ก็ถือได้ว่าเป็นข้อความอันลามก

นอกจากคำว่า “ลามก” แล้ว กฎหมายอาญายังได้กำหนดความผิดสำหรับ “การลามกอย่างอื่น” ในส่วนของความผิดลหุโทษ ซึ่งศาลได้ตีความอย่างกว้างครอบคลุมถึงการกล่าววาจาด้วย เช่น ในคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๐๖๙/๒๕๐๖ วินิจฉัยว่าคำว่า “การกระทำการลามกอย่างอื่น” ตามประมวลกฎหมายอาญา ในมาตรา ๓๘๘ ไม่ได้หมายความเฉพาะแต่เรื่องเกี่ยวกับร่างกายเท่านั้น หมายความว่ารวมถึงทางวาจาด้วย ความหมายตามกฎหมายต่างประเทศ

คำว่า “ลามก” มีคำที่ใช้อยู่ ๒ คำ คือ “Pornography” (พอนอกกระฟี) และ “Obscenity” (อ็อบซีนอิทิ) มีความหมายใกล้เคียงกัน แต่มีการใช้ที่แตกต่างกัน ดังนี้

คำว่า “Pornography” มีที่มาจากภาษากรีก ความหมายว่า การเขียนเรื่องของหญิงโสเภณี แต่ปัจจุบันรวมการบรรยายถึงพฤติกรรมทางเพศ เช่น ภาพ หรืองานเขียน วัตถุ เช่น หนังสือ หรือรูปภาพ ที่นำไปสู่ความตื่นเต้นทางเพศ หรือการบรรยายถึงการกระทำที่มีอาการตื่นเต้น เพื่อให้เกิดปฏิกิริยาทางอารมณ์ที่รุนแรงอย่างรวดเร็ว

ส่วนคำว่า “Obscenity” มีที่มาจากภาษาละติน ความหมายว่า ความรู้สึกน่ารังเกียจหรือสิ่งที่น่ารังเกียจในทางศีลธรรมหรือคุณงามความดี

การใช้คำทั้งสองมีความต่างกัน คำว่า “Pornography” ใช้บรรยายวัตถุทั้งหมดที่เป็นเรื่องทางเพศโดยแท้ และมุ่งต่อการปลุกเร้าอารมณ์เพศ คำว่า “Obscenity” ใช้ในด้านความรู้สึกหรือแสดงลักษณะของวัตถุสิ่งลามก สิ่งของ หรือการแสดงที่เป็นลามก และใช้ในลักษณะความผิดเกี่ยวกับสิ่งลามกในทางกฎหมาย

ความหมายของคำว่า “อนาจาร”

ความหมายทั่วไป

คำว่า “อนาจาร” ตามความหมายในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔ ให้คำนิยาม อนาจาร หมายถึง ความประพฤติชั่ว เป็นฐานความผิดอาญาที่ผู้กระทำการอันควรขายหน้าต่อหน้าธารกำนัลโดยเปลือยหรือเปิดเผยร่างกายหรือกระทำการลามกอย่างอื่น

ความหมายตามกฎหมายไทย

กฎหมายไทยไม่ได้บัญญัตินิยามคำว่า อนาจาร ไว้โดยตรงแม้จะบัญญัติคำว่าอนาจารไว้ในประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๗๘ และมาตรา ๒๗๙ ดังนั้น ความหมายคำว่าอนาจารตามกฎหมายไทยจึงตีความตามแนวคำพิพากษาศาลฎีกา

แนวคำพิพากษาศาลฎีกา

การกระทำอนาจาร คือ การกระทำที่ไม่สมควรในทางเพศ เพียงแต่กอดจูบลูบคลำ แต่ต้องเนื้อตัวร่างกายในทางไม่สมควรก็เป็นความผิดสำเร็จแล้ว ส่วนการกระทำชำเราจะเป็นความผิดสำเร็จเมื่อใช้อวัยวะเพศของชายบังคับใส่ล่วงล้ำเข้าไปในอวัยวะเพศของหญิง การกระทำชำเราจึงรวมถึงการกระทำอนาจารอยู่ในตัว

ความหมายตามกฎหมายต่างประเทศ

พจนานุกรมภาษาอังกฤษ ฉบับออกซฟอร์ด (Oxford Dictionary) ได้ให้นิยามคำว่า “อนาจาร” (indecent) ถ้าเป็นคำคุณศัพท์ หมายถึง

(๑) เป็นพฤติกรรมที่ไม่สอดคล้องกับมาตรฐานที่ยอมรับโดยทั่วไปที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในความสัมพันธ์ในเรื่องทางเพศ (การกระทำที่ไม่เหมาะสม)

(๒) ไม่เหมาะสมหรือไม่สมควร

พจนานุกรมกฎหมายที่ใช้กันอย่างมากที่สุดในสหรัฐอเมริกา Black’s Law Dictionary indecency ได้ให้นิยามคำว่า “อนาจาร” (indecent) หมายถึง สิ่งที่เป็นที่น่ารังเกียจของชนบทรธรรมนิยมประเพณี

กฎหมายระหว่างประเทศเกี่ยวกับสื่อลามกเด็กออนไลน์

กฎหมายระหว่างประเทศที่ได้กำหนดฐานความผิดและองค์ประกอบความผิดเกี่ยวกับมาตรการป้องกันและปราบปรามสื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็กบนอินเทอร์เน็ต ดังนี้

๑) อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก เป็นกฎหมายระหว่างประเทศที่มีวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองสิทธิเด็ก โดยกำหนดสิทธิขั้นพื้นฐานของเด็กจากการแสวงหาประโยชน์ทางเพศและการกระทำทางเพศที่มีขอบทุกรูปแบบ เพื่อป้องกันการแสวงหาประโยชน์จากเด็กในการแสดงลามกอนาจารและที่เกี่ยวข้องกับสื่อลามกอนาจาร โดยกำหนดให้รัฐภาคีดำเนินมาตรการที่เหมาะสมทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ เพื่อป้องกันการกระทำที่เกี่ยวกับเพศที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย แม้ไม่มีมาตรการในการป้องกันและปราบปรามสื่อลามกเด็ก

บนอินเทอร์เน็ตโดยตรง แต่การเผยแพร่สื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็กบนอินเทอร์เน็ตถือได้ว่าเป็นการกระทำเกี่ยวกับเพศต่อเด็กที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายรูปแบบหนึ่งที่กฎหมายระหว่างประเทศให้ความคุ้มครอง

๒) พิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก เรื่องการขายเด็ก การค้าประเวณีเด็ก และสื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็ก เมื่อมีการตราพิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก เรื่องการขายเด็ก การค้าประเวณีเด็ก และสื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็ก เป็นการเพิ่มเติมอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ในเรื่องการแสวงประโยชน์จากเด็กในการแสดงลามกอนาจารและที่เกี่ยวกับสิ่งลามกอนาจาร และกำหนดให้รัฐภาคีดำเนินมาตรการที่เหมาะสมทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ เพื่อป้องกันการกระทำที่เกี่ยวกับเพศที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ข้อ ๓๔ และข้อ ๓๕ ในพิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กฯ ได้กำหนดความหมาย “สื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็ก (Child pornography) หมายความว่ารวมถึง สิ่งหนึ่งสิ่งใดซึ่งเด็กเข้ามามีส่วนร่วมเกี่ยวข้องในกิจกรรมทางเพศอย่างชัดแจ้ง ทั้งที่เป็นจริงหรือจำลองขึ้น หรือการนำเสนออวัยวะส่วนใดในทางเพศของเด็ก เพื่อมุ่งประสงค์หลักในทางเพศ” โดยรัฐภาคีต้องมีมาตรการทางอาญาลงโทษการกระทำในเรื่องสื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็ก ฐานความผิดในเรื่องสื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็ก ผู้ใดกระทำการผลิต แจกจ่าย เผยแพร่ นำเข้า ส่งออก เสนอ ขาย ครอบครองเพื่อมุ่งกระทำเกี่ยวกับสื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็ก ต้องมีบทลงโทษกฎหมายอาญาหรือกฎหมายที่มีโทษทางอาญาที่เหมาะสมกับลักษณะความร้ายแรงของการกระทำความผิด ไม่ว่าจะการกระทำนั้นจะกระทำในราชอาณาจักรหรือนอกราชอาณาจักร

กฎหมายต่างประเทศเกี่ยวกับสื่อลามกเด็กออนไลน์

ในกฎหมายต่างประเทศ มีการกำหนดฐานความผิดและองค์ประกอบความผิด แยกออกเป็นกลุ่ม ดังนี้

๑. กฎหมายประเทศสหรัฐอเมริกา

สหรัฐอเมริกาเป็นประเทศที่ไม่ได้เข้าร่วมภาคีในอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก แต่ได้มีกฎหมายหลายฉบับในประเทศที่ให้ความคุ้มครองเด็ก ในเรื่องสื่อลามกบนอินเทอร์เน็ตและให้ความคุ้มครองเรื่องสื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็กบนอินเทอร์เน็ต สามารถแยกได้เป็นกลุ่ม ดังนี้

๑.๑ พระราชบัญญัติว่าด้วยการสื่อสารที่เหมาะสม ค.ศ. ๑๙๙๖ (Communication Decency Act of ๑๙๙๖) (CDA) กำหนดฐานความผิดการใช้คอมพิวเตอร์ส่งข้อมูลลักษณะลามกอนาจารให้แก่บุคคลอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี โดยกฎหมาย CDA มุ่งให้ความคุ้มครองเด็กจากสื่อลามกบนอินเทอร์เน็ต แม้กฎหมาย CDA ถูกศาลพิพากษาว่าขัดต่อรัฐธรรมนูญเนื่องจากการจำกัดเสรีภาพในการพูดและการแสดงความคิดเห็น

แม้ไม่ได้กำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามสื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็กบนอินเทอร์เน็ตโดยตรง แต่กฎหมายดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงความพยายามกำหนดมาตรการทางกฎหมายในการคุ้มครองเด็กจากสื่อลามกที่ไม่เหมาะสมบนอินเทอร์เน็ต

๑.๒ พระราชบัญญัติป้องกันสื่อลามก ค.ศ. ๑๙๙๖ (Child Pornography Protection Act of ๑๙๙๖) (CPPA) ได้กำหนดฐานความผิดการนำเด็กเข้าไปมีส่วนร่วมกับการผลิตภาพลามกบนอินเทอร์เน็ต รวมถึงได้กำหนดความผิดเกี่ยวกับการตัดต่อภาพลามกเด็กในภาพที่เป็นของจริง หรือภาพดังกล่าวถูกสร้างขึ้นเลียนแบบ ดัดแปลงให้ปรากฏเด็กที่มีตัวตนจริง ๆ มาตรา ๒๒๕๖ ให้นิยาม “สื่อลามก” หมายถึง ภาพถ่ายฟิล์ม วีดีโอ รูปภาพ หรือคอมพิวเตอร์ ไม่ว่าจะการผลิตสื่อลามกนั้น จะเกิดขึ้นโดยอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องจักรกล หรือเกิดขึ้นโดยวิธีอื่นใดก็ตาม

- (๑) กำหนดหากการผลิตสิ่งลามกมีการใช้เด็กเพื่อการแสดงจริงๆ
- (๒) หากสิ่งลามกดังกล่าวเด็กเข้าร่วมในการผลิตจริงๆ รวมถึงได้กำหนดความผิดเกี่ยวกับการตัดต่อภาพลามกเด็กในภาพที่เป็นของจริง
- (๓) ภาพดังกล่าวถูกสร้างขึ้น เลียนแบบ ดัดแปลงให้ปรากฏเด็กที่มีตัวตนจริงๆ
- (๔) ภาพดังกล่าวได้ถูกโฆษณา เชิญชวน แสดง พรรณนา หรือจำหน่ายในทางที่ทำให้รู้สึกว่าเป็นของจริง

CPPA ถูกศาลพิพากษาว่าขัดต่อรัฐธรรมนูญ เนื่องจากการจำกัดเสรีภาพในการพูดและการแสดงความคิดเห็น ถ้อยคำของกฎหมายมาตรา ๒๒๕๖ (๒) และมาตรา ๒๒๕๖ (๔) กว้างเกินไป

กฎหมาย CPPA แสดงให้เห็นถึงความพยายามกำหนดฐานความผิดสื่อลามกแก่เด็กบนอินเทอร์เน็ต เพื่อสร้างมาตรการทางกฎหมายในการป้องกันและปราบปรามสื่อลามกที่เกี่ยวข้องกับเด็กบนอินเทอร์เน็ต

๑.๓ พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็กบนสื่อออนไลน์ ค.ศ. ๑๙๙๘ (Child Online Protection Act of ๑๙๙๘) (COPA) ได้กำหนดฐานความผิด ห้ามการติดต่อสื่อสารใด ๆ ด้วยวัตถุประสงค์ทางการค้าที่ผู้เยาว์เข้าถึงวัตถุที่มีลักษณะลามกอนาจารหรือมีลักษณะยั่วยุควิถีความต้องการทางเพศ กฎหมาย COPA ในส่วนห้ามผู้เยาว์เข้าถึงเนื้อหาเป็นกฎหมายที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ เนื่องจากกระทบต่อเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นและได้ถูกยกเลิกไป กฎหมาย COPA แม้ไม่ได้กำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามสื่อลามกที่เกี่ยวข้องกับเด็กบนอินเทอร์เน็ตโดยตรง แต่กฎหมายดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงความพยายามกำหนดมาตรการทางกฎหมายในการคุ้มครองเด็กจากสื่อลามกที่ไม่เหมาะสมบนอินเทอร์เน็ตเช่นเดียวกับกฎหมาย CDA

๑.๔ พระราชบัญญัติป้องกันอินเทอร์เน็ตสำหรับเด็ก (Children's Internet Protection Act of ๒๐๐๐) (CIPA) ได้กำหนดฐานความผิดควบคุมการเข้าถึงข้อมูลลามกอนาจารทางอินเทอร์เน็ตจากโรงเรียนและห้องสมุดสาธารณะ แม้ไม่ได้กำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามสื่อลามกที่เกี่ยวข้องกับเด็กบนอินเทอร์เน็ตโดยตรง แต่กฎหมายดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงความพยายามกำหนดมาตรการทางกฎหมายในการคุ้มครองเด็กจากสื่อลามกที่ไม่เหมาะสมบนอินเทอร์เน็ตเช่นเดียวกับกฎหมาย CDA และกฎหมาย CPPA

๒. กฎหมายประเทศอังกฤษ

ราชอาณาจักรอังกฤษได้เข้าร่วมภาคีสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก และได้มีมาตรการทางกฎหมายให้ความคุ้มครองเรื่องสื่อลามกที่เกี่ยวข้องกับเด็กบนอินเทอร์เน็ต กล่าวคือ กฎหมายควบคุมสื่อลามกเด็กบนอินเทอร์เน็ต Protection of Children Act ๑๙๗๘ ได้กำหนดฐานความผิดการกระทำเกี่ยวกับภาพลามกเด็กบนอินเทอร์เน็ต ในฐานความผิดนำมา หรือยอมให้นำมา ซึ่งภาพลามกเด็ก หรือภาพตัดต่อเด็ก

กฎหมาย Obscene Publication Act ๑๙๕๙ (OPA) มีเจตนารมณ์เพื่อควบคุมสิ่งพิมพ์ลามกโดยการเผยแพร่สิ่งพิมพ์ลามกในรูปของข้อความหรือรูปภาพ ที่สามารถอ่านและมองเห็นได้ รวมทั้งการบันทึกเสียงและบันทึกลงในวัตถุอื่น ๆ และในมาตรา ๑ (๑) ได้ให้นิยามคำว่า “สิ่งพิมพ์ลามก” สิ่งที่เป็นสิ่งพิมพ์ลามกต่อเมื่อเนื้อหาทั้งหมดหรือแต่บางส่วนของสิ่งพิมพ์ เป็นสิ่งที่ขัดต่อศีลธรรมของบุคคล ซึ่งอ่านมองเห็นหรือได้ยินเนื้อหาที่อยู่ therein

๓. สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี

สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีได้เข้าร่วมภาคีสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก และได้มีมาตรการทางกฎหมายให้ความคุ้มครองเรื่องสื่อลามกที่เกี่ยวข้องกับเด็ก กล่าวคือ ประมวลกฎหมายอาญา German Penal

Code กำหนดฐานความผิดเรื่อง การควบคุมสื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็ก ในฐานความผิดในเรื่อง การควบคุมสื่อลามกอันเป็นการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก ในมาตรา ๑๘๔ (๓) ในฐานความผิดการเผยแพร่สื่อลามก หรือการ แสดงสื่อลามกต่อสาธารณะ ส่ง หรือนำแสดง หรือด้วยวิธีการใด เพื่อให้ได้เห็นสื่อลามกเหล่านั้น หรือผลิต จัดทำ จัดหา เก็บไว้เพื่อการโฆษณา หรือด้วยวิธีการใด โดยกำหนดบทลงโทษ ถ้าเป็นสื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็ก ต้องระวางโทษที่หนักขึ้น (จำคุกตั้งแต่สามเดือนถึงห้าปี หรือปรับตามกฎหมาย หรือทั้งจำทั้งปรับ)

ประมวลกฎหมายอาญา German Penal Code ได้แยกบทบัญญัติเรื่องสื่อลามกเด็กและสื่อลามกผู้ใหญ่ กฎหมายกำหนดให้ผู้ที่กระทำความผิดที่เกี่ยวข้องกับสื่อลามกเด็กต้องรับโทษที่สูงกว่าสื่อลามกผู้ใหญ่ โดยนำมาตราการทางกฎหมายในการกำหนดฐานความผิดและองค์ประกอบความผิดในพิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก เรื่องการค้าเด็ก และการค้าประเวณีและสื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็กมากำหนดเป็น มาตราการทางกฎหมายในสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีในการคุ้มครองเด็กจากสื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็ก แม้ไม่ได้ กำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามสื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็กบนอินเทอร์เน็ตโดยตรง แต่กฎหมายดังกล่าว แสดงให้เห็นถึงมาตรการทางกฎหมายในประเทศที่มีการคุ้มครองเด็กจากสื่อลามกที่ไม่เหมาะสม

๔. กฎหมายสาธารณรัฐสิงคโปร์

สาธารณรัฐสิงคโปร์ได้เข้าร่วมภาคีอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก และได้มีมาตรการทางกฎหมายให้ ความคุ้มครองเรื่องสื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็ก กล่าวคือ ในประมวลกฎหมายอาญาสิงคโปร์ (Singapore Penal Code) ได้กำหนดฐานความผิดเรื่องห้ามนำสื่อลามกมาเผยแพร่ให้กับเด็ก ห้ามการกระทำ การจำหน่าย ให้เช่า นำออกแสดง สื่อลามกให้แก่บุคคลที่มีอายุต่ำกว่ายี่สิบเอ็ดปี โดยกำหนดบทลงโทษไว้จำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือ ปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ

ประมวลกฎหมายอาญาสิงคโปร์ ไม่ได้แยกสื่อลามกเด็กออกจากสื่อลามกผู้ใหญ่ แต่กำหนด มาตรการทางอาญาในฐานความผิดเฉพาะเรื่องการค้าห้ามเผยแพร่สื่อลามกให้แก่เด็กเท่านั้น และไม่ได้กำหนด มาตรการป้องกันและปราบปรามสื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็กบนอินเทอร์เน็ตโดยตรง สามารถแยกเกณฑ์การ พิจารณาสื่อลามกได้ ๒ กลุ่ม คือ ประเทศกำหนดฐานความผิดสื่อลามกเด็กเป็นการเฉพาะ และประเทศไม่ได้ กำหนดฐานความผิดสื่อลามกเด็กเป็นการเฉพาะ

๑) ประเทศกำหนดฐานความผิดสื่อลามกเด็กเป็นการเฉพาะ ได้แก่ สหรัฐอเมริกา ประเทศ อังกฤษ และสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี

๒) ประเทศไม่ได้กำหนดฐานความผิดสื่อลามกเด็กเป็นการเฉพาะ ได้แก่ สาธารณรัฐสิงคโปร์

หลักกฎหมายประเทศไทยเกี่ยวกับสื่อลามกเด็ก

ประเทศไทยได้เข้าร่วมภาคีอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กและพิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาว่าด้วย สิทธิเด็ก เรื่องการขายเด็ก การค้าประเวณีเด็ก และสื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็ก ได้มีมาตรการทางกฎหมายให้ความ คุ้มครองเรื่องสื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็ก แยกออกเป็นกลุ่ม ดังนี้

๑) ประมวลกฎหมายอาญา ไม่มีบทนิยามคำว่า สื่อลามกไว้ แต่ได้กำหนดมาตรการทางกฎหมาย ในฐานครอบครอง ส่งต่อสื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็กไว้โดยตรง ซึ่งปรากฏอยู่ในประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๘๗/๑๑๓๐ และความผิดเกี่ยวกับการค้าสื่อลามกเด็กไว้ในมาตรา ๒๘๗/๑๑๓๑ ถือได้ว่า กฎหมายกำหนด ฐานความผิดและองค์ประกอบความผิด สอดคล้องกับฐานความผิดและองค์ประกอบความผิดในพิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก เรื่องการขายเด็ก การค้าประเวณีเด็ก และสื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็ก

๒) พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ ในพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ ไม่มีบทนิยามคำว่า ลามก ไว้ แต่มีหลักเรื่องการควบคุมสื่อลามกเด็ก ในมาตรา ๒๖ (๙) ได้กำหนดฐานความผิดการกระทำบังคับ ชู้เชื้อ ใช้ชักจูง ยุยง ส่งเสริม หรือยินยอมให้เด็กเป็นผู้แสดงการกระทำที่มีลักษณะลามกอนาจาร แสดงให้เห็นว่าพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ มีมาตรการความทางอาญาในการคุ้มครองเด็กจากสื่อลามกอนาจาร แต่เฉพาะฐานความผิดห้ามการกระทำ โดยใช้เด็กจริงๆ มาเป็นผู้แสดงลักษณะลามกอนาจาร ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ เป็นการให้ความคุ้มครองเด็กจากการถูกระงับทางกายภาพที่ยังไม่ครอบคลุมถึงสภาพปัญหาในปัจจุบันที่ไม่ได้คุ้มครองเด็กเฉพาะการนำตัวเด็กจริงไปแสดง แต่รวมถึงการนำสื่อลามกอนาจารจากเด็กหรือจำลองภาพเด็กลักษณะลามกอนาจารแล้วนำไปเผยแพร่บนอินเทอร์เน็ต จึงเกิดปัญหาพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ ฐานความผิดไม่สอดคล้องกับสภาพปัญหาสื่อลามกเด็กในปัจจุบันและอัตราโทษที่กฎหมายกำหนดน้อยเกินไป ไม่สามารถปราบปรามสื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็กบนอินเทอร์เน็ตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การป้องกันและปราบปรามสื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็กบนอินเทอร์เน็ตตามหลักกฎหมายไทย

ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ประเทศไทยได้ตราพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๔) พ.ศ. ๒๕๕๘ แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในประมวลกฎหมายอาญาดังต่อไปนี้

๑. กำหนดถ้อยคำ “สื่อลามกอนาจารเด็ก” (โดยเพิ่มเติมคำนิยามในมาตรา ๑ (๑๗))

๒. กำหนดความผิดฐานครอบครองสื่อลามกอนาจารเด็กเพื่อแสวงหาประโยชน์ทางเพศ หรือส่งต่อซึ่งสื่อลามกอนาจารเด็ก (โดยเพิ่มมาตรา ๒๘๗/๑) และความผิดฐานทำหรือประกอบการค้า หรือโฆษณาสื่อลามกอนาจารเด็ก (โดยเพิ่มมาตรา ๒๘๗/๒)

การแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาดังกล่าว แสดงให้เห็นพัฒนาการของกฎหมายไทย ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมความผิดเกี่ยวกับสื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็ก ถือได้ว่าเป็นการคุ้มครองสิทธิของเด็กให้มีความสอดคล้องกับอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (Convention on the Rights of the Child ๑๙๘๙ -CRC)

การกระทำความผิดอาญาฐานอนาจาร

ตามประมวลกฎหมายอาญาได้กำหนดความผิดฐานอนาจารเด็กและบทลงโทษสำหรับผู้กระทำความผิด ไว้ดังนี้

กระทำอนาจารแก่บุคคลอายุกว่า ๑๕ ปี

โดยกำหนดไว้ในมาตรา ๒๗๘ ว่า ผู้ใดกระทำอนาจารแก่บุคคลอายุกว่า ๑๕ ปี โดยชู้เชื้อด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยบุคคลนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำให้บุคคลนั้นเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑๐ ปี หรือปรับไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

กระทำอนาจารแก่เด็กอายุยังไม่เกิน ๑๕ ปี

โดยกำหนดไว้ในมาตรา ๒๗๙ ว่า ผู้ใดกระทำอนาจารแก่เด็กอายุยังไม่เกิน ๑๕ ปี โดยเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑๐ ปี หรือปรับไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

แต่ถ้าการกระทำความผิดดังกล่าวนั้น ผู้กระทำได้กระทำโดยซู่เชียวด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยเด็กนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำให้เด็กนั้นเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ผู้กระทำนั้นต้องระวางโทษหนักขึ้น โดยจำคุกไม่เกิน ๑๕ ปี หรือปรับไม่เกิน ๓๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ จะเห็นได้ว่าความผิดฐานอนาจารตามมาตรา ๒๗๘ และมาตรา ๒๗๙ นั้นจะมีลักษณะเช่นเดียวกัน จะแตกต่างกันเพียงแค่อายุของบุคคลที่ถูกกระทำ ซึ่งตามมาตรา ๒๗๘ ต้องมีอายุมากกว่า ๑๕ ปี ส่วนมาตรา ๒๗๙ ผู้ถูกกระทำต้องมีอายุไม่เกิน ๑๕ ปี

ผลของการกระทำตามมาตรา ๒๗๘ หรือมาตรา ๒๗๙ ต้องรับโทษหนักขึ้น ในกรณีดังนี้

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๘๐ ได้กำหนดบทลงโทษสำหรับผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๒๗๘ หรือมาตรา ๒๗๙ ให้ต้องรับโทษหนักขึ้น ในกรณีที่การกระทำความผิดนั้นเป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำ

(๑) รัับอันตรายสาหัส โดยผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๕ ปี ถึง ๒๐ ปี และปรับตั้งแต่ ๑๐๐,๐๐๐ บาท ถึง ๔๐๐,๐๐๐ บาท หรือ

(๒) ถึงแก่ความตาย ผู้กระทำต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต

การกำหนดให้ความผิดฐานอนาจารตามมาตรา ๒๗๘ เป็นความผิดอันยอมความได้

โดยมีหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๘๑ ว่าการกระทำความผิดฐานอนาจารตามมาตรา ๒๗๘ นั้น ถ้าการกระทำนั้นมิได้เกิดต่อหน้าธารกำนัล หรือไม่เป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำนั้นได้รับอันตรายสาหัสหรือถึงแก่ความตาย หรือมิได้เป็นการกระทำแก่ผู้สืบสันดาน ศิษย์ซึ่งอยู่ในความดูแล ผู้อยู่ในความควบคุมตามหน้าที่ราชการ หรือผู้อยู่ในความปกครอง ในความพิทักษ์หรือในความอนุบาล กฎหมายกำหนดให้เป็นความผิดอันยอมความได้

การกระทำเพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น

โดยกำหนดไว้ในมาตรา ๒๘๒ ว่า ผู้ใดเพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่นเป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือพาไปเพื่อการอนาจารซึ่งชายหรือหญิง แม้ผู้นั้นจะยินยอมก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๑ ปี ถึง ๑๐ ปี และปรับตั้งแต่ ๒๐,๐๐๐ บาท ถึง ๒๐๐,๐๐๐ บาท แต่ถ้าการกระทำความผิดดังกล่าวนั้น เป็นการกระทำแก่บุคคลอายุเกิน ๑๕ ปีแต่ยังไม่เกิน ๑๘ ปี ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุก ตั้งแต่ ๓ ปี ถึง ๑๕ ปี และปรับตั้งแต่ ๖๐,๐๐๐ บาท ถึง ๓๐๐,๐๐๐ บาท แต่ถ้าการกระทำความผิดนั้น เป็นการกระทำแก่เด็กอายุยังไม่เกิน ๑๕ ปี ผู้กระทำต้องระวางโทษหนักขึ้น โดยจำคุกตั้งแต่ ๕ ปี ถึง ๒๐ ปี และปรับตั้งแต่ ๑๐๐,๐๐๐ บาท ถึง ๔๐๐,๐๐๐ บาท นอกจากนี้ ยังได้กำหนดความผิดสำหรับผู้กระทำเพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น โดยการรับตัวบุคคลซึ่งมีผู้จัดหา ล่อไป หรือพาไป หรือสนับสนุนในการกระทำความผิดดังกล่าวแล้วแต่กรณี ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้กระทำความผิดนั้น ๆ ด้วย

การกระทำเพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่นโดยใช้อุบายหลอกลวง ซู่เชียว ใช้กำลังประทุษร้าย

โดยกำหนดไว้ในมาตรา ๒๘๓ ว่า ผู้ใดเพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่นเป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือพาไปเพื่อการอนาจารซึ่งชายหรือหญิง โดยใช้อุบายหลอกลวง ซู่เชียว ใช้กำลังประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการอื่นใด ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๕ ปีถึง ๒๐ ปี และปรับตั้งแต่

๑๐๐,๐๐๐ บาท ถึง ๔๐๐,๐๐๐ บาท แต่ถ้าการกระทำความผิดดังกล่าว เป็นการกระทำแก่บุคคลอายุเกิน ๑๕ ปี แต่ยังไม่เกิน ๑๘ ปี ผู้กระทำได้ระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๗ ปี ถึง ๒๐ ปี และปรับตั้งแต่ ๑๔๐,๐๐๐ บาท ถึง ๔๐๐,๐๐๐ บาท หรือจำคุกตลอดชีวิตหรือถ้าการกระทำความผิดนั้น เป็นการกระทำแก่เด็กอายุยังไม่เกิน ๑๕ ปี ผู้กระทำได้ระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๑๐ ปี ถึง ๒๐ ปี และปรับตั้งแต่ ๒๐๐,๐๐๐ บาท ถึง ๔๐๐,๐๐๐ บาท หรือจำคุกตลอดชีวิต หรือประหารชีวิต และในกรณีที่ผู้ใดกระทำเพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น โดยรับตัวบุคคล ซึ่งมีผู้จัดหา ล่อไป หรือพาไปดังกล่าว หรือสนับสนุนในการกระทำความผิดดังกล่าว ต้องระวางโทษ เช่นเดียวกับผู้กระทำความผิดนั้น ๆ ด้วย แล้วแต่กรณี

การพาบุคคลอายุเกิน ๑๕ ปี แต่ยังไม่เกิน ๑๘ ปี ไปเพื่อการอนาจาร

โดยกำหนดไว้ในมาตรา ๒๘๓ ทวิ ว่า ผู้ใดพาบุคคลอายุเกิน ๑๕ ปี แต่ยังไม่เกิน ๑๘ ปี ไปเพื่อการอนาจาร แม้ผู้นั้นจะยินยอมก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๕ ปี หรือปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ถ้าการกระทำความผิดดังกล่าว เป็นการกระทำแก่เด็กอายุยังไม่เกิน ๑๕ ปี ผู้กระทำได้ระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๗ ปี หรือปรับไม่เกิน ๑๔๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ หากผู้ใดซ่อนเร้นบุคคลซึ่งถูกพาไปดังกล่าว ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้กระทำความผิดนั้นด้วย นอกจากนี้ ยังกำหนดให้การกระทำความผิดเฉพาะกรณีที่กระทำแก่บุคคลอายุเกิน ๑๕ ปี เป็นความผิดอันยอมความได้ด้วย

การพาผู้อื่นไปเพื่อการอนาจาร โดยใช้อุบายหลอกลวงขู่เชิญใช้กำลังประทุษร้าย

โดยกำหนดไว้ในมาตรา ๒๘๔ ว่า ผู้ใดพาผู้อื่นไปเพื่อการอนาจาร โดยใช้อุบายหลอกลวง ขู่เชิญใช้กำลังประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการอื่นใด ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๑ ปี ถึง ๑๐ ปี และปรับตั้งแต่ ๒๐,๐๐๐ บาท ถึง ๒๐๐,๐๐๐ บาท ในกรณีที่ผู้ใดซ่อนเร้นบุคคลซึ่งถูกพาไปดังกล่าว ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้พาไปนั้น นอกจากนี้ กฎหมายยังได้กำหนดให้ความผิดตามมาตรานี้ เป็นความผิดอันยอมความได้

การกำหนดให้ผู้กระทำความผิดฐานอนาจารต้องรับโทษหนักขึ้น

โดยกำหนดไว้ในมาตรา ๒๘๕ ว่า ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๒๗๖ มาตรา ๒๗๗ มาตรา ๒๗๘ ทวิ มาตรา ๒๗๙ ตริ มาตรา ๒๗๘ มาตรา ๒๗๘ มาตรา ๒๗๙ มาตรา ๒๘๐ มาตรา ๒๘๒ หรือมาตรา ๒๘๓ เป็นการกระทำแก่ผู้สืบสันดาน ศิษย์ซึ่งอยู่ในความดูแล ผู้อยู่ในความควบคุมตามหน้าที่ราชการหรือผู้อยู่ในความปกครองในความสัมพันธ์หรือในความอนุบาล ผู้กระทำได้ระวางโทษหนักกว่าที่บัญญัติไว้ในมาตรานั้น ๆ ๑ ใน ๓

การดาวน์โหลดหรือดูภาพลามกอนาจารเด็กบนอินเทอร์เน็ตและใช้อินเทอร์เน็ตเป็นตัวเผยแพร่รูปนั้นถือว่าเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย

ผู้กระทำความผิดใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อที่จะดู ดาวน์โหลด เผยแพร่ ครอบครอง และซื้อขายแลกเปลี่ยนสื่อลามกอนาจารเด็กเป็นประจำทุกวัน ดังนั้น ควรมีบทขอบังคับที่มีการระบุเฉพาะเจาะจงถึงการใช้อินเทอร์เน็ตหรือเทคโนโลยีทางอินเทอร์เน็ตไม่ว่าทางใดในการผลิต ดู ครอบครอง หรือเผยแพร่สื่อลามกอนาจารเด็กหรือทางอื่นที่เป็นความผิดอันเกี่ยวข้องกับสื่อลามกอนาจารเด็ก

ลงโทษผู้ที่รู้แหล่งของสื่อลามกอนาจารเด็ก

การที่บุคคลใดได้มีการเสนอข้อมูล ยกตัวอย่างเช่น ใ้ที่อยู่ของเว็บไซต์เพื่อที่จะให้ผู้อื่นเขาหาสื่อลามกอนาจารเด็กนั้นได้ควรที่จะถูกลงโทษ บุคคลที่ให้ความช่วยเหลือในการก่ออาชญากรรม (เช่น ทราบว่ามี การครอบครองหรือทราบว่ามี การดาวน์โหลดสื่อลามกอนาจารเด็ก) โดยการให้คำแนะนำหรือดำเนินการอำนวยความสะดวกต่อผู้ที่ทราบว่ามี การครอบครองหรือทราบว่ามี การดาวน์โหลดเนื้อหาที่ผิดกฎหมายจะต้องได้รับโทษ

การกระทำของบิดามารดาหรือผู้ปกครองตามกฎหมาย ซึ่งเป็นผูยินยอมให้เด็กในปกครองมีส่วนร่วมในสื่อลามกอนาจารเด็กเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย

บิดามารดาหรือผู้ปกครองตามกฎหมาย ซึ่งเป็นผูยินยอมให้เด็กในปกครองมีส่วนร่วมในสื่อลามกอนาจารเด็ก โดยมีการให้ความช่วยเหลือหรือกระทำการใดๆ ในการก่ออาชญากรรมครั้งแล้วครั้งเล่า เช่น ช่มชู้ การแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบ การจู่โจมทางเพศ การทารุณกรรมทางเพศ และการผลิตสื่อลามกอนาจารเด็ก การกระทำทั้งหมดเป็นการกระทำที่ผิดต่อเด็กของเขาเหล่านั้น ซึ่งการกระทำนี้เปรียบเสมือนเป็นการช่วยเหลือและยุยงส่งเสริมในการก่ออาชญากรรม การยินยอมจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองตามกฎหมายไม่สามารถโอนให้แกเด็กเพื่อที่จะมีส่วนร่วมในการทำสื่อลามกอนาจารเด็กได้เปรียบเสมือนกับว่าบิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่สามารถยินยอมตามกฎหมายอนุญาตให้เด็กที่มีอายุต่ำกว่าที่กฎหมายระบุขี้ขวดยานพาหนะได้ ทั้งนี้ ทั้งบิดามารดาและผู้ปกครองไม่สามารถทำการยินยอมแทนเด็กเพื่อให้เด็กเขามีส่วนร่วมในสื่อลามกอนาจารเด็กได้ การที่ชักนำเด็กเขาสู่วงการสื่อลามกอนาจาร ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ทางการเงินหรือไม่ก็ตาม เป็นการทรยศหักหลังและเป็นการละเมิดความเชื่อถือและหน้าที่ความรับผิดชอบของการเป็นผู้ปกครองมากที่สุด สุขภาพและความปลอดภัยของเด็กตกอยู่ในห้วงอันตรายและจะต้องมีการลงโทษเกิดขึ้นแก่ผู้ที่กระทำการทารุณกรรมและการกดขี่เหล่านั้น

มาตรการในการลดการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กและสื่อลามกอนาจารเด็ก

๑. กฎหมาย

รัฐต้องมีนโยบายและมาตรการที่เข้มแข็ง มีการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจังกฎหมายเป็นสิ่งสำคัญที่จะควบคุมให้สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขได้ ต้องมีการตรากฎหมายที่มีความทันสมัยอยู่เสมอ เพื่อให้ทันต่อการกระทำผิดในรูปแบบใหม่ ที่ใช้สื่อสังคมออนไลน์เป็นช่องทาง เพราะการปล่อยให้เกิดปัญหาอาชญากรรม หรือการละเมิดสิทธิมนุษยชนในทำนองนี้ จะมีผลต่อการจัดอันดับของประเทศจากประเทศที่ให้ ความสำคัญกับสิทธิเด็ก เช่น สหรัฐอเมริกา และสหภาพยุโรป ซึ่งมีผลกระทบโดยตรงกับการส่งออกสินค้าของประเทศ

๒. หน่วยงานภาครัฐ

ควรจัดให้เกิดหน่วยงานที่มีความรับผิดชอบในการป้องกันและปราบปราม การล่วงละเมิดทางเพศเด็ก และการค้ามนุษย์ที่มาจากสื่อลามกอนาจารเด็กโดยตรง โดยหน่วยงานนี้ต้องทำงานร่วมกันในลักษณะบูรณาการกับทั้งภาครัฐบาล เอกชน และชุมชน ทั้งหน่วยงานในประเทศและต่างประเทศ ตั้งแต่ขั้นตอนการสืบสวน การรวบรวมพยานหลักฐาน การสอบสวน รวมถึงช่วยเหลือเยียวยาเด็กที่เป็นผู้เสียหาย ตลอดจนกลไกในการปกป้องคุ้มครองเด็กที่ถูกล่วงละเมิดด้วย ทั้งนี้ต้องให้เด็กเป็นศูนย์กลาง

๓. ประชาสังคม

การแก้ไขปัญหาการล่วงละเมิดทางเพศเด็ก และการค้ามนุษย์ที่มาจากสื่อลามกอนาจารเด็กนั้น เป็นสิ่งที่ทุกภาคส่วนในสังคมต้องทำร่วมกัน โดยต้องพยายามแก้ไขที่ทัศนคติของทุกคนในสังคมว่าการล่วงละเมิดทางเพศเด็กนั้นไม่ใช่เรื่องปกติ โดยเริ่มต้นจากผู้ปกครองและคนในครอบครัวจะต้องดูแลบุตรหลานอย่างใกล้ชิด ครูอาจารย์ในสถานศึกษาต้องหมั่นสังเกตพฤติกรรมเด็กที่มีความเสี่ยงกับการถูกล่อลวง การล่วงละเมิดทางเพศ การสร้างจิตสำนึกของคนในสังคมให้ตระหนักถึงความเท่าเทียมของเด็กและผู้ใหญ่ ไม่คิดว่าเด็กเป็นสิ่งที่ซื้อขายหรือให้กันได้ มีมาตรการสอดส่องดูแลการใช้งานโทรศัพท์มือถือ และอินเทอร์เน็ตของเยาวชน เพื่อป้องกันไม่让孩子เข้าถึงสื่อลามกอนาจารหรือตกเป็นเหยื่อของการล่วงละเมิดทางเพศได้ คนในชุมชนเองก็ต้องสอดส่องดูแลเด็กในชุมชนอย่างทั่วถึง และมีระบบต่อต้านอาชญากรรมทางเพศต่อเด็กอย่างเป็นรูปธรรม อีกทั้งจะต้องมีกระบวนการเฝ้าระวังอีกด้วย

๔. การสื่อสารและให้ความรู้

๔.๑ การรู้เท่าทันสื่อ ให้เท่าทันสื่อว่าสื่อใดเป็นสื่อที่เหมาะสมกับตนเอง และหลีกเลี่ยงการเสพสื่อที่ทำให้เกิดปัจจัยเสี่ยงต่อการถูกล่อลวงให้เกิดการล่วงละเมิดทางเพศเป็นสิ่งที่เด็กและเยาวชนควรทราบ โดยต้องปลูกฝังตั้งแต่อายุยังน้อย อีกทั้งบ้านและโรงเรียนควรมีมาตรการในการให้เด็กและเยาวชนได้เข้าถึงอินเทอร์เน็ตแบบปลอดภัย มีการปิดกั้นหรือบล็อกเว็บไซต์ที่อันตรายเหล่านั้น

๔.๒ การให้ความรู้ ที่ถูกต้องต่อเด็กและเยาวชน ตลอดจนประชาสังคม ให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้องในเรื่องของการการครอบครองสื่อลามกอนาจารเด็ก และการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก เป็นความผิดตามกฎหมาย มีบทลงโทษที่รุนแรง ผลกระทบของการครอบครองสื่อลามกอนาจารเด็ก การแสวงหาประโยชน์ทางเพศกับเด็ก และการค้ามนุษย์ที่มีผลมาจากสื่อลามกอนาจารเด็ก จะต้องถูกปลูกฝังผ่านสถาบันครอบครัว และระบบการเรียนการสอนของโรงเรียน เด็กต้องรู้ถึงสิทธิของตนเองที่จะปกป้องร่างกายและจิตใจของตนเองจากการล่วงละเมิดทางเพศเด็ก ในขณะที่เด็กก็ต้องให้ความรู้แก่ผู้ปกครองและสมาชิกในชุมชน ไม่ให้มีพฤติกรรมอันละเมิดสิทธิของเด็กและต้องมีความระมัดระวังไม่ให้มีการนำภาพหรือคลิปวิดีโอเด็กเข้าสู่ระบบอินเทอร์เน็ต รวมทั้งคอยสอดส่องดูแลและป้องกันเด็กและเยาวชนไม่ให้ตกเป็นเหยื่อการกระทำทางเพศและสื่อลามกอนาจาร

๔.๓ การปรับทัศนคติของคนในสังคม เป็นเรื่องที่สำคัญที่สุด พ่อแม่และผู้ปกครองเด็ก คนในชุมชนต้องมีทัศนคติใหม่ว่าการครอบครองสื่อลามกอนาจารเด็ก การล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก การซื้อประเวณีเด็ก เป็นความผิดตามกฎหมาย พ่อแม่หรือผู้ปกครองเด็กไม่ควรเห็นเด็กเป็นสิ่งที่จะสามารถแลกเปลี่ยนด้วยเงินได้ สมาชิกในสังคมก็ต้องไม่เพิกเฉยต่อการกระทำในลักษณะที่ทำให้เกิดการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก การค้ามนุษย์ การผลิต และการค้าสื่อลามกอนาจารเด็ก

๔.๔ การอบรมให้ความรู้ แก่บุคลากรภาครัฐในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับปฏิบัติการไปจนถึงผู้ที่บังคับใช้กฎหมาย การพิจารณาพิพากษาคดีและการลงโทษ เพื่อให้เกิดความรู้ที่ถูกต้องในหน้าที่ บทบาท มาตรการทางกฎหมาย และกลไกต่างๆ ที่จะลดการล่วงละเมิดทางเพศเด็ก และการค้ามนุษย์ที่เกิดจากสื่อลามกอนาจารเด็ก เพื่อให้เท่าทันต่อรูปแบบการกระทำผิดที่ใช้เทคโนโลยีอันหลากหลาย การปฏิบัติต่อผู้เสียหายและผู้เกี่ยวข้องที่เป็นเยาวชน การปฏิบัติในกรณีที่ถูกกระทำผิดเป็นชาวต่างชาติ หรือการกระทำผิดนั้นเกิดขึ้นในระบบอินเทอร์เน็ตที่มีผลกระทบในวงกว้าง และควรมีการยกระดับการทำงานให้มีมาตรฐานอยู่ในระดับสากล เพื่อให้ภาพลักษณ์ของประเทศดีขึ้น

๔.๕ การประชาสัมพันธ์ ให้คนในสังคมเกิดความรู้ ตระหนักรู้ และริเริ่มการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ ความเชื่อ และความคิด ที่เกี่ยวข้องกับการล่วงละเมิดทางเพศเด็ก และการค้ามนุษย์จากสื่อลามกอนาจารเด็กที่ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพสูงควรใช้การประชาสัมพันธ์ ซึ่งการประชาสัมพันธ์นี้เป็นการใช้สื่อในรูปแบบต่าง ๆ เช่น โฆษณา ละครโทรทัศน์ การ์ตูน เรื่องสั้น คลิป ภาพ สติกเกอร์ไลน์ อินโฟกราฟิก และสื่อในรูปแบบอื่น ๆ ในการให้ข้อมูลทั้งทางตรงและทางอ้อมไปพร้อม ๆ กับความบันเทิง ผู้ดูสื่อจะรับสารโดยธรรมชาติที่ละเล็กที่ละน้อย แต่ซ้ำ ๆ กัน ก่อให้เกิดการขับเคลื่อนทางสังคมจากจุดเล็ก ๆ ซึ่งนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทางสังคมได้เป็นอย่างดี

๔.๖ การรณรงค์ ภาครัฐสามารถกระทำได้ โดยการใช้สื่อประชาสัมพันธ์รูปแบบต่าง ๆ และมีการสื่อสารอย่างเป็นทางการ ถึงความจริงจรงในการที่จะลดหรือปราบปรามการล่วงละเมิดทางเพศเด็ก และการค้ามนุษย์อันเกิดจากสื่อลามกอนาจาร ต้องมีการสื่อสารให้ทราบถึงมาตรการทางกฎหมาย บทลงโทษที่รุนแรง ผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของประเทศ รวมถึงข้อควรปฏิบัติเมื่อทราบเบาะแส หรือพบการกระทำความผิด การรณรงค์นั้นมีความสำคัญเพราะถือว่าเป็นวาระแห่งชาติที่รัฐให้การสนับสนุนในการปราบปราม และการรณรงค์นี้ต้องทำให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องเกิดความตื่นตัวในการทำงานเพิ่มมากขึ้น หากได้ผลอาชญากรรมประเภทนี้ย่อมลดลง และที่ตามมาคือภาพลักษณ์ของประเทศก็จะดีขึ้น

เมื่อพบเจอสื่อลามกอนาจารเด็กและ/หรือการละเมิดทางเพศเด็ก จะต้องทำอย่างไร

กรณีที่ ๑ แจ้งเพื่อลบรูปภาพหรือวิดีโอ คือ เมื่อพบเห็นสื่อลามกอนาจารเด็กแล้ว และต้องการแจ้งเบาะแส โดยที่ตัวเองไม่ได้เป็นผู้เสียหายเอง ไม่ใช่บุคคลในภาพหรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับบุคคลในภาพแต่อย่างไร แต่เห็นว่าเป็นสิ่งผิดกฎหมาย ยอมรับไม่ได้ สามารถแจ้งได้ที่ www.thaihotline.org โดยส่งข้อมูลเพียง url เท่านั้น เจ้าหน้าที่จะตรวจสอบแล้วประสานงานเพื่อลบภาพหรือวิดีโอนั้นออกจากอินเทอร์เน็ต พร้อมส่งข้อมูลให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการตามกฎหมายกับผู้กระทำความผิดช่วยเหลือเด็กในภาพ

กรณีที่ ๒ แจ้งเพื่อดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิด หากเราเป็นบุคคลในภาพหรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับบุคคลในภาพ ให้เก็บหลักฐานตามนี้

๑. ปริ้นต์ภาพหน้าจอลงบนกระดาษ ระบุ url ให้ชัดเจน
๒. เก็บหรือปริ้นต์ข้อความสนทนา กรณีที่รู้ตัวคนร้ายและเคยมีการพูดคุยกันด้วยข้อความต่าง ๆ
๓. หากเคยถูกชู้กรรโชกเงินและเคยโอนเงินไปให้ ให้เก็บหลักฐานการโอนเงินนั้นไว้ด้วย
๔. นำหลักฐานต่าง ๆ เข้าแจ้งความกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ หน่วยงานอื่น ๆ ที่สามารถให้คำปรึกษาเพิ่มเติมได้

๕. หน่วยปราบปรามอาชญากรรมไซเบอร์ต่อเด็ก (ไทแคค หรือ TICAC-Thailand Internet Crimes Against Children) ที่เฟซบุ๊ก TICAC๒๐๑๖

๖. กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเทคโนโลยี (บก.ปอท.) <http://www.tcsd.in.th/index.php> โทร : ๐ ๒๑๔๒ ๒๕๕๖, ๐ ๒๑๔๒ ๒๕๕๗ อีเมล : tcsdstaff@police.go.th

๗. คณะทำงานปราบปรามการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กทางอินเทอร์เน็ต สายด่วน ๑๕๙๙

๘. กรมสอบสวนคดีพิเศษ สายด่วน ๑๒๐๒

บรรณานุกรม

กฎหมายน่ารู้ โดยสำนักกฎหมาย, ๒๕๖๓ การคุ้มครองผู้ถูกกลั่นแกล้งรังแก ในบริบทของกฎหมายไทย และต่างประเทศ, สารวุฒิสภา, มิถุนายน ๒๕๖๓, สืบค้นเมื่อวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๕, เข้าถึงจาก https://www.senate.go.th/assets/portals/๘๓/fileups/๒๕๓/files/article/Ssenate/๖_๖๓-๑.pdf

ดร.ปริญญา หอมเอนก ผู้บริหาร เอชเอส โพรเฟสชันนิล เซ็นเตอร์ จำกัด, รู้ทันไซเบอร์, สืบค้นเมื่อวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๕, เข้าถึงจาก <https://www.bangkokbiznews.com/blog/detail/๖๔๘๒๘๒>

ทวีศักดิ์ กอนันต์กุล, สิ่งที่ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตไม่ควรทำ, สืบค้นเมื่อวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๕, เข้าถึงจาก <https://wiki.nectec.or.th>

นางสาวอริยพร โพธิ์ใส, ๒๕๖๑, ความผิดเกี่ยวกับการอนาจารเด็กตามประมวลกฎหมายอาญา, สำนักกฎหมาย, จุลนิติ, มี.ค. - เม.ย. ๖๑, สืบค้นเมื่อวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๕, เข้าถึงจาก https://www.senate.go.th/document/Ext๑๘๘๕๘/๑๘๘๕๘๒๒_๐๐๐๒.PDF

นายสมหวัง กำอินแก้ว, กฎหมายที่เกี่ยวกับคดีหมิ่นประมาท, กรรมการฝ่ายวิชาการ สภานายความจังหวัดลำปาง, สืบค้นเมื่อวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๕, เข้าถึงจาก <https://sites.google.com/site/lampangkoon/our-company/our-staff>

พรพิทักษ์ แม้นศิริ, จรรยาบรรณและกฎหมายเกี่ยวกับการใช้สื่อสังคมออนไลน์, มิถุนายน ๒๕๖๐, สืบค้นเมื่อวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๕, เข้าถึงจาก http://www.prd.go.th/download/article/article_๒๐๑๗๐๘๐๑๑๗๔๒๐๙.pdf

พระธีรวัฒน์ ฐิตเมโธ (โรจนมงคล), สื่อออนไลน์บ่อเกิดของปัญหาสังคม : การบริหารสติคือทางออก, ปีที่ ๖ ฉบับที่ ๑ มกราคม-มิถุนายน ๒๕๖๑, วารสารสมาคมศิษย์เก่า มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย

พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐, เล่ม ๑๓๔ ตอนที่ ๑๐ ก วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๐, สืบค้นเมื่อวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๕, เข้าถึงจาก <http://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/๒๕๖๐/A/๐๑๐/๒๔.PDF>

เมธินี สุวรรณกิจ, มาตรการทางกฎหมายในการคุ้มครองเด็กและเยาวชนจากการถูกกลั่นแกล้งในสังคมออนไลน์, วารสารนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, ปีที่ ๑๐ ฉบับที่ ๒ กรกฎาคม-ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

วารสารจุลนิติ, สิรีโฉม พรหมโฉม, มีนาคม ๒๕๕๘, เรื่อง ความผิดฐานหมิ่นประมาทตามประมวลกฎหมายอาญาและพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐, ปีที่ ๑๒ ฉบับที่ ๔ กรกฎาคม - สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๘, สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ เล่ม ๑๓๔ ตอนที่ ๑๐ ก วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๐, @Post ฉบับที่ ๖/๒๕๖๐ ประจำเดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๐